

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 263.

Femte Sæssion.

81de Møde.

Løvedagen den 4de Februar.

(Fortf.)

Justitsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, der nylig havde Ordet (Rothe), gjorde opmærksom paa, at, naar der begjertes Mandskab udfkrevet til Flaaden, turde der opstaae en Forffjel mellem de saaledes Udfkrevnes Stilling og saadanne Værnepligtiges Stilling, der ere udfkrevne til Landfrigtstjenesten og kunne indkaldes af Krigsministeren; denne Forffjel skulde bestaae deri, at de Landværnepligtige blibe ved deres vanite Sysler, indtil de skulde benyttes, men at derimod de Søværnepligtige, naar de ere udfkrevne, tages bort fra deres private Sysler. Jeg skal i saa Henseende dog tillade mig at bemærke, at den Forffjel, der vistnok er tilstede, og som ikke strax kan hæves paa Grund af de forskjellige Regler angaaende Udfkryvningen, ikke er saa stor, som den ærede Rigsdagsmand syntes at antage. Dersom det bliver nødvendigt, saasnart Udfkryvningen har fundet Sted, strax at tage de udfkrevne Folk fra den private Fart, saa faae de en vis bestemt Godtgjørelse derfor, Noget, hvorefter der i Lovgivningen gives bestemte Regler. Men det er i Almindelighed aldeles ikke nødvendigt at forbyde dem al Fart. Man har tidligere, naar man har anseet det for nødvendigt at have Mandskab til Disposition for Flaaden, tilladt det udfkrevne Mandskab at beskæftige sig med indenrigsk Fart, saa at man kunde være sikker paa om kort Tid i alt Fald at have det udfkrevne Mandskab tilstede. Om det denne Gang bliver muligt at gaae denne Vej eller ikke, kan jeg nu ikke sige; men i alt Fald troer jeg at have oplyst, at den af den ærede Rigsdagsmand

omtalte Forffjel i det Mandskabs Stilling, der udfskrives til Flaaden, og det Mandskabs Stilling, der udfskrives til Hæren, ikke er saa stor som af ham fremhævet, og ikke større, end Forholdene nødvendigviis medføre.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 80 Stemmer.

Formanden: Jeg veed ikke, om der gjøres Forslag om Udvalgs Nedsættelse?

Monrad: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Schèrning: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at efter min Mening vilde det være et Misbrug af Søværnepligtlovens Stethed, om vi vilde behandle denne Lov anderledes, end vi have behandlet alle lignende Love. Søkrigsvæsenet staaer med Hensyn til Udfkryvningen i et saa slet Forhold ligeoverfor Landetaten, at jeg synes, at det vilde være Synd at misbruge dette uheldige Forhold i dette Dilemma. Blik ved at forsinke Sagens Fremme.

Justitsministeren: Jeg vil ogsaa tillade mig at henstille til det ærede Thing, om det dog ikke maatte ansee det rigtigst at behandle denne Sag, uden at nedsætte noget Udvalg. Dersom der bliver nedsat et Udvalg, vil det dog ikke være muligt at give den Oplysning om det politiske Forhold, som den ærede Rigsdagsmand, der har foreslaaet Udvalgs Nedsættelse, muligens venter, og dernæst frygter jeg ogsaa for, at Dilemmaet med Loven vil forfeiles; thi man maa, som sagt, søge at faae Mandskabet, medens det er i Landet. — Da Sæssionerne skulle afholdes om kort Tid, er